Това е интервю от 1987 г. с генерал Ото Ернст Ремер. Този необикновен човек осуетява опита на германски предатели да вземат властта в Германия на 20 юли 1944 г., след като се опитват да убият Адолф Хитлер. Ремер и неговите войници в Берлин получиха заповеди от предателите да отведат членове на нацистката партия, включително д-р. Гьобелс за арест. В тези напрегнати и исторически часове Ремер държеше в ръцете си нацистка Германия. Той наистина беше човекът на часа и най-важният човек в Европа през онзи ден.

Генерале, мога ли да ви помоля да ми кажете какво ви накара да отидете в армията?

Ото: Да, произхождам от патриотично семейство, което винаги е било благодарно за отечеството и всичко, което нашият народ е предлагал. През 20-те години на миналия век Германия беше в смут и както съм сигурен, че знаете, комунистите и техните съюзници се опитаха много усилено да спечелят власт над германския народ. Нацистите се бориха да запазят Германия германска. Отрано можех да видя, че Хитлер ще надделее, тъй като повечето германци виждаха комунистите като чужда, безбожна идея, а Москва като извършителя, опитващ се да отнеме националната ни идентичност.

От 1930 г. нататък военните изглеждаха като добра кариера, защото се обзалагах, че ако бъде избран, Хитлер ще спази обещанието си да свали Версай. Това означаваше, че армията вече нямаше да бъде принудена да ограничава своя размер до сто хиляди души. Взех приемен изпит и ме приеха за офицерски кандидат заради образованието ми. След дипломирането си през 1932 г. станах офицер в германската армия и никога не погледнах назад.

Вие бяхте във войната от самото начало, как беше това?

Ото: Да, моят полк беше изпратен на изток по време на полската криза. Знаехме, че нещо се готви, защото новините за полските атаки срещу гранични ферми изглежда идваха всяка седмица. Знаехме, че фюрерът не може да пренебрегне случващото се, така че единственият логичен отговор беше военен. Дълбоко в себе си мразехме това, защото Германия беше нация на мира по време на нацизма и нашият фюрер искаше само връщането на земите, откраднати от съюзниците, това беше всичко. Те носят отговорността за избухването на втората война, те (Англия) призоваха Полша да отхвърли всичките ни предложения, а междувременно полски националисти и престъпници нападнаха германските селяни и откраднаха каквото могат да вземат, понякога ги убиха.

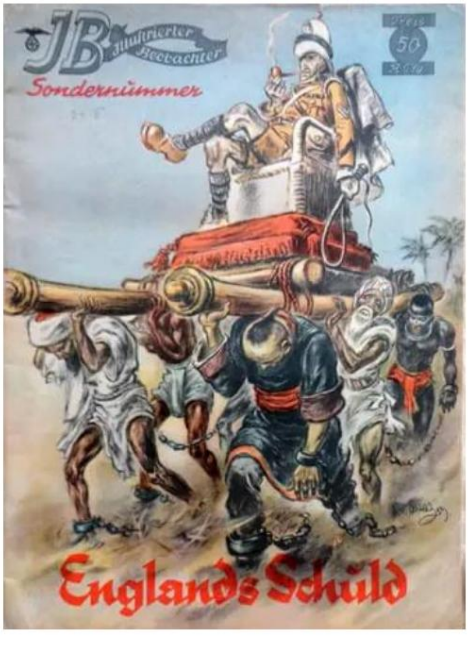

И така, на 1 септември ние нападнахме Полша и си спомням как във всеки град, който нахлухме, бяхме посрещнати от ликуващи цивилни, които се чувстваха сякаш са освободени от потиснически господар. На 3 септември получихме новината, че съюзниците са ни обявили война,

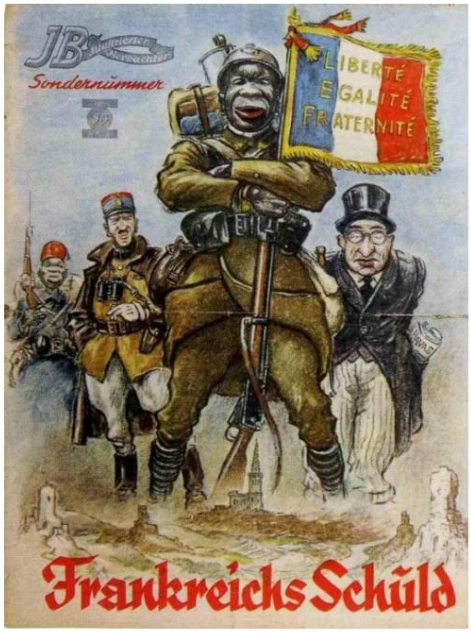

което не беше добре, но в същото време чувствахме, че е наш дълг да се бием точно както в първата война. Така се преместихме в голямото неизвестно.

Колкото по-напредвахме в Полша, толкова по-често избухваха битки, тъй като полската армия беше добре обучена и снабдена. Необходима е помощта на Луфтвафе, за да се разбият много упорити фронтове; полският войник защитаваше родината си и затова се биеше много здраво. В резултат на това претърпяхме големи загуби, но веднага щом поляците бяха разбити, те избягаха и бяха заловени.

Авторите ме питаха за военни престъпления и мога да потвърдя, че за съжаление видях полски войници и милиционери да убиват германски цивилни, чието единствено престъпление беше изоставено, когато Съюзниците взеха земя от Райха. Стигнахме до малко земеделско селце, чието име вече не помня, където бяха намерени застреляни германци. Имаше чувство на отвращение и гняв, че могат да причинят това на невинни хора. Тези истории са отдавна забравени днес и нашите врагове искат да вярваме, че ние, Вермахтът, сме убили невинни поляци, защото мразехме славяните и ги виждахме като вредители. Многото милиони, които ни помогнаха, или хилядите, които се включиха доброволно във Вермахта и умряха за Европа, не биха се съгласили.

Източният фронт беше най-трудният, беше жестоко място и съветските войници бяха научени да се отнасят грубо и нечовешки с фашистките нашественици. Много села, през които минахме, имаха жители, които бяха тероризирани от собствените си войници. Това беше много странно. Войниците са там, за да защитят това, което се крие зад тях, но в Русия населението, ако не се оттегли, се превърна във враг на държавата. Научих, че онези, които останаха и не се оттеглиха с нас, бяха арестувани и много от тях убити; След това Русия ни обвинява за смъртта им като част от изфабрикуван план за местообитания. Казват, че сме убили тези хора, за да направим място за немски заселници.

Полша: Германски войници и международни журналисти пред трупове на убити етнически германци (жертви на "Кървава неделя")

Вашето твърдение за 30 милиона смъртни случая е абсурдно.

Знаете ли нещо за Гливице? Смята се, че СС са организирали атаката за Хитлер, за да изглежда войната законна.

Ото: Тук историята става интересна и един ден може да се открият документи или свидетелства, които противоречат на съюзническата версия на събитията. За да представя моето мнение по темата, бих искал да кажа, че живях през това време и чух за събитията в реално време. Имах много разходки с водача, докато командвах бодигарда му. Той беше много открит и честен за войната; той не искаше да се бие.
Знам, че войната беше започната от Англия и Америка, които помогнаха да дърпат конците. Знам от първа ръка, че полските милиции или престъпници са прекосили нашата граница,

да крадат, ограбват и в някои случаи убиват граждани. Това е факт, който бавно беше атакуван от победителите и избутан в нелегалност, където сега се нарича "нацистка пропаганда".

BERLINER MORGENPOST

10 PFENNIG

Wöchentlich 50 Pfennig Einzeln 10 Pf. Sonntags 15 Pf.

DEUTSCHER VERLAG

Bezirk I

Verlag und Schriftleitung der Berliner Morgenpost: Berlin SW 68 Kochstraße 22—26. Fernsprech-Zentrale: Sammel-Nummer 17 49 01. Draht-Anschrift: Deutschverlag, Berlin. Postscheck-Konto: Deutscher Verlag, Berlin 660, Postscheckamt Berlin NW 7

41. Jahr / Freitag, 1. September 1939 / Nr. 209

Bestellungen und Anzeigen-Annahme siehe „Kleine Anzeigen", 1. Seite. Wichtige Meldungen sind zu jeder Tages- und Nachtzeit erwünscht und werden angemessen bezahlt. Für unverlangt eingesandte Beiträge wird jedoch keine Gewähr übernommen

Polen ließ den Führer 2 Tage warten

Deutschlands großzügiges Friedensangebot

Frecher Ueberfall auf den Sender Gleiwitz

Polnische Aufständische haben die deutsche Grenze überschritten — Blutige Kämpfe mit deutscher Polizei

DNB **Breslau**, 31. August

Etwa um 20 Uhr heute abend wurde der Sender Gleiwitz durch einen polnischen Feuerüberfall besetzt. Die Polen drangen mit Gewalt in den Senderaum ein. Es gelang ihnen, einen polnischen Aufruf in polnischer und zum Teil in deutscher Sprache zu verlesen. Sie wurden aber schon nach wenigen Minuten von der Polizei überwältigt, die von Gleiwitzer Rundfunkhörern alarmiert worden war. Die Polizei mußte von der Waffe Gebrauch machen, wobei es auf Seiten der Eindringlinge Tote gegeben hat.

*

Dazu wird noch folgendes bekannt: Der Ueberfall war offensichtlich das Signal zu einem allgemeinen Angriff polnischer Freischärler auf deutsches Gebiet. Etwa zur gleichen Zeit haben polnische Aufständische, wie bisher festgestellt werden konnte, an zwei weiteren Stellen die deutsche Grenze überschritten. Es handelte sich wieder um schwerbewaffnete Abteilungen, die anscheinend von regulären polnischen Truppenteilen unterstützt werden. Abteilungen der im Grenzdienst stehenden Sicherheitspolizei haben sich den Eindringlingen entgegengestellt. Die heftigen Kampfhandlungen dauern noch an.

DNB **Berlin**, 31. August

Zu dem unerhörten heimtückischen Ueberfall polnischer Aufständischer auf den Sender Gleiwitz erfahren wir vom Polizeipräsidium in Gleiwitz die ersten Ergebnisse der sofort aufgenommenen Ermittlungen.

Danach ist eine Gruppe von polnischen Insurgenten kurz nach 20 Uhr in das Gebäude des Senders Gleiwitz eingedrungen. Zu dieser Zeit befand sich in dem Hause nur die übliche kleine Nachtwache, zumal der Sender Gleiwitz am Donnerstagabend kein eigenes

Bei den verhafteten polnischen Aufständischen wurde ein Manuskript des bereits in polnischer und zum Teil in deutscher Sprache verlesenen Aufrufes gefunden. Vor dem Gebäude wurde ein polnischer Insurgent, der als Posten dort zurückgelassen worden war, festgenommen. Die Vernehmungen dauern noch an.

*

Diese offensichtlichen planmäßigen Gewaltakte dürften der Welt endlich gezeigt haben, daß die Polen es unbedingt darauf anlegen, Konflikte auf deutschem Gebiet hervorzurufen. Schon in den letzten Tagen deuteten verschiedene Grenzvorfälle darauf hin, daß die polnischen Aufständischen mit Unterstützung regulärer Truppenteile ihre Gewaltakte gegen Deutsche auch auf reichsdeutsches Gebiet auszudehnen beabsichtigten.

Diese neuesten Vorfälle stellen so krasse Uebergriffe dar, daß die Geduld des deutschen Volkes nun ihr Ende erreicht hat. Unter keinen Umständen wird sich Deutschland weiter solche Vorfälle gefallen lassen. Mit Empörung hat das deutsche Volk die Mißhandlung der Volksdeutschen auf polnischem Gebiet angesehen. Wenn aber jetzt das deutsche Reichsgebiet selbst zum Schauplatz solcher Taten gemacht werden soll, dann ist es mit unserer Geduld endgültig zu Ende, dann werden gegen diese Eindringlinge andere Mittel angewendet werden müssen.

Angriffe polnischer Freischärler auf reichsdeutsche Ortschaften

DNB. **Oppeln**, 31. August

Ueber die Angriffe polnischer Banden und polnischer Freischärler auf deutsches Reichsgebiet erfahren wir weitere Einzelheiten. Daraus geht hervor, daß es sich ohne Zweifel um einen vorbereiteten Angriff polnischer Aufständischenbanden unter Beteiligung regulärer polnischer Soldaten handelt.

Bisher konnte einwandfrei festgestellt werden, daß ein Angriff auf Pitschen in der Nähe von Kreuzburg erfolgt ist. Ein weiterer Angriff auf Hochlinden (nordöstlich Ratibor) hält zur Zeit noch an. Insbesondere bei dem Angriff auf Hochlinden, der wohl der Verbindungsstraße Gleiwitz—Ratibor gilt, scheint einwandfrei festzustehen, daß es sich um polnische Truppenteile handelt.

In Hochlinden wurde u. a. das neue Zollhaus von polnischen Aufständischen und Soldaten gestürmt. Nach anderthalbstündigem Gefecht gelang es der Grenzpolizei, das Zollhaus wieder zu besetzen.

Zu dem Angriff auf Pitschen erfahren wir noch folgende Einzelheiten: Gegen 20.30 Uhr stieß eine Streife der Grenzpolizei in der Gegend des Schlüsselwaldes bei Pitschen — etwa 2 Kilometer von der Grenze entfernt, auf deutschem Reichsgebiet — auf eine polnische, aus Insurgenten und Militär zusammengesetzte Gruppe in Stärke von über 100 Mann. Die Polen eröffneten sofort das Feuer, das von der inzwischen verstärkten Grenzpolizei erwidert wurde. Die Polen verloren zwei Tote, darunter einen polnischen Soldaten. Die Grenzpolizei hatte einen Toten und mehrere Verwundete. 15 Polen, darunter 6 Angehörige polnischen Militärs, wurden gefangen genommen.

DNB **Berlin**, 31. August

Die Königlich Britische Regierung hat sich in einer Note vom 28. August 1938 gegenüber der Deutschen Regierung bereit erklärt, ihre Vermittlung zu direkten Verhandlungen zwischen Deutschland und Polen über die strittigen Probleme zur Verfügung zu stellen. Sie hat dabei keinen Zweifel darüber gelassen, daß auch ihr angesichts der fortdauernden Zwischenfälle und der allgemeinen europäischen Spannung die Dringlichkeit des Vorganges bewußt wäre.

Die Deutsche Regierung hat sich in einer Antwortnote vom 29. August 1939, trotz ihrer skeptischen Beurteilung des Willens der Polnischen Regierung überhaupt zu einer Verständigung zu kommen, im Interesse des Friedens bereit erklärt, die englische Vermittlung bzw. Anregung anzunehmen.

Sie hat unter Würdigung aller der zur Zeit gegebenen Umstände es für notwendig erachtet, in dieser ihrer Note darauf hinzuweisen, daß, wenn überhaupt die Gefahr einer Katastrophe vermieden werden soll, dann schnell und unverzüglich gehandelt werden muß.

Sie hat sich in diesem Sinne bereit erklärt, bis zum 30. August 1939 abends einen Beauftragten der Polnischen Regierung zu empfangen unter der Voraussetzung, daß dieser auch wirklich bevollmächtigt sei, nicht nur zu diskutieren, sondern Verhandlungen zu führen und abzuschließen.

Die Deutsche Regierung hat weiter in Aussicht gestellt, daß sie glaubt, bis zum Eintreffen dieses polnischen Unterhändlers in Berlin der Britischen Regierung die Grundlagen über das Verständigungsangebot ebenfalls zugänglich machen zu können.

Statt eine Erklärung über das Eintreffen einer autorisierten polnischen Persönlichkeit erhielt die Reichsregierung als Antwort auf die Verständigungsbereitschaft zunächst die Nachricht der polnischen Mobilmachung und erst am 30. August 1939 gegen 12 Uhr nachts eine mehr allgemein gehaltene britische Versicherung der Bereitwilligkeit, ihrerseits auf den Beginn von Verhandlungen hinwirken zu wollen.

Trotzdem durch das Ausbleiben des von der Reichsregierung erwarteten polnischen Unterhändlers die Voraussetzung entfallen war, der Britischen Regierung noch eine Kenntnis über die Auffassung der Deutschen Regierung in bezug auf mögliche Verhandlungsgrundlagen zu

Наличните днес книги, занимаващи се с Глайвиц, използват същите източници, главно само съдебни свидетелства на лица, които са "свидетелствали под клетва". Реални доказателства няма. Ако това е цялата правна основа, на която се преценява този съюзнически „факт“, тогава е удивително, че хората наистина вярват на всичко, което съюзниците казват. Твърдението им е, че Хитлер наистина е искал да нападне Полша, за да открадне земя и да унищожи нечовешките славяни. За да постигне това, той знаеше, че умният германски народ трябва да бъде измамен, така че измисли план да използва затворници, облечен

бяха застреляни, есесовци, представящи се за поляци, изреваха гневни тиради срещу Германия, а след това Германия, в справедливо възмущение, нападна бедната, миролюбива нация, която просто се опитваше да отблъсне един луд.

Преди войната Алфред Науйокс в униформата си като служител на висшето ръководство на СС в Берлин. 1933 г

Трябва да вярвате, че е имало огромна конспирация отгоре надолу, за да планирате и изпълните това. Има човек от SS, който прави изявление, и има поляци, които казват, че никога не са правили това на Германия. Но когато обвиняваме съюзниците в заговор, те казват, че сме луди и просто зли. Какво лицемерие. Мисля, че се случи така: полските бунтовници, които искаха да разпалят войната и окуражени от британските обещания за помощ в случай на нападение, удариха лесна цел. Науджокс претърпя съдбата на толкова много мъже от SS в ръцете на своите похитители: подпишете самопризнание и може би се приберете у дома, или вие и семейството ви ще умрете. Говорих с Пейпър, който ми разказа за своя опит в тази ситуация преди много години, преди да бъде убит.

В Германия вече има случаи на нападения на поляци срещу наши сънародници, което днес се игнорира. Така че не е малко вероятно те да атакуват Гливице, тъй като нашата полиция никога не е успявала да ги хване в миналото. Щеше да е много лесно да се промъкне през границата и да се върне бързо. Считам го за партизанска атака, а не за одобрено от правителството събитие.
Германия се опита да намери мирно решение с Полша и се надявам, че в бъдеще по този въпрос ще излезе повече информация, контролираща победителите.

Франц Халдер беше в контакт с пучистите, включително Вицлебен и Бек, от 1938 г., но не пое активна роля. След убийството на 20 юли 1944 г. неговите конспиративни връзки стават известни и той е интерниран в KL Fl o ssenbürg. На 31 януари 1945 г. той е освободен от Вермахта, прехвърлен в концентрационния лагер Дахау и остава там до 1947 г., дори след завладяването на САЩ от американците . Халдер е свидетел на Нюрнбергския трибунал, по-късно работи за "освободителите" на САЩ и написва няколко книги.

Смятате ли, че Германия е извършила зверства в Полша?

Ото: Не, не го правя. Това, което за един е жестокост, за друг е отмъщение. Казах, че за всяко действие има реакция. Историята разказва, че мразехме поляците толкова много, че нахлухме в техните мирни земи, поробихме ги да работят и ги убихме в индустриален мащаб, когато ни създаваха проблеми. Много германски войници и техните полски приятели не биха се съгласили, както и много поляци, които са служили във Вермахта или на други длъжности. Имаше случаи, когато няколко прекалено ревностни полски войници или цивилни бяха обесени за престъпления срещу нас, но като цяло се разбирахме много добре с поляците.

Ако нарушеха законите, които ние прилагахме, като кражба, убийство, нападение и измама, те отиваха в затворнически лагери точно както във всяка друга страна. Видях само доказателства за полски зверства, не и за германски. Знам, че някои генерали протестираха, когато видяха екзекутирани цивилни, но съм скептичен, тъй като те се биеха в гърдите след войната, вероятно за да покажат на победителите, че наистина не вярват в Хитлер или го следват. Голяма част от написаното от германците в периода непосредствено след войната е направено, за да впечатли окупационните сили, а не непременно да каже истината. Членовете и поддръжниците на нацистите бяха хвърлени в затвора от победителите заради техните вярвания

лагер, така че беше по-добре да се съобразиш, отколкото да се хвалиш, за да избегнеш да бъдеш наречен нацист.

Не крия, че съм националсоциалист; гордея се, че съм честен, лоялен и човечен. Средно интелигентният човек вижда репортажите във вестниците и телевизионните предавания, които постоянно представят НС като престъпна държава. Днес вече няма причина да се преследват историите, поставено е табу да се поставя под въпрос официалната версия на събитията и човек няма правилната нагласа да го прави. Твърдението на съюзниците, че те са били ангелите, а ние сме били демоните, се е развило през последните 60 години.

Ернст Зюндел и неговите адвокати през февруари 2006 г. в Манхайм за възобновения му процес. През февруари 2005 г. Зюндел е екстрадиран от Канада на германските власти. Зюндел многократно е осъждан срещу Германия за неговите несъгласни възгледи за съдбата на затворниците в германските концентрационни лагери по време на Втората световна война.

Много добри учени в Германия подкрепят съюзническите версии. Когато дойдат при мен да ме попитат защо сме направили тези неща, аз им казвам истината и те се държат като лъжец с промити мозъци, защитаващ много лош човек и много лоша идея. Питам ги откъде знаят, че победителите са честни и не лъжат? Те отговарят, че има твърде много доказателства срещу Хитлер. Когато ги попитам дали знаят, че Съюзниците са възложили на много бивши германски граждани да представят „доказателства“, които да използват срещу политически врагове за отмъщение, те изглеждат озадачени и объркани. Всеки, който твърди, че е бил преследван по някакъв начин по време на Третия райх, може да напише книга и каквото каже, става факт.

Сега в Германия се изготвят закони, които да предотвратят оспорването на тези „факти“. Един ден хората, които се съмняват в тези „факти“, може дори да попаднат в затворнически лагери.

Ако една нация, която се противопоставя на онези, които активно се опитват да саботират военните усилия, като ги поставя в затворнически лагери, е зла, тогава всички нации са зли, защото всички са го направили. Нацистка Германия не беше по-различна от тези, срещу които се бихме. Англия, Америка и особено СССР поставят хора, които не са съгласни с тяхното правителство, в затворнически лагери (или по-лошо) по време на войната. За наше нещастие много от нас загинаха накрая в резултат на бомбардировките.

Вие се бихте с Велика Германия на Източния фронт, какъв беше вашият опит?

Ото: Да, бях впечатлен от това, което чух за GD [панцерно-гренадирска дивизия "Gro ßdeutsch land"] и исках да се присъединя към такава добра дивизия. Тяхната репутация в ранните етапи на войната с Русия ги поставя наравно с Waf fen SS, винаги числено превъзхождани и в разгара на битките. Много разкървави носове и ритници в топките направиха на Иван. Успях да се присъединя към тази добра част и бързо станах командир на батальон, бях много горд с моите хора; те се бориха здраво и бяха лоялни.

Моят опит на Източния фронт беше формираща част от моята мъжественост; Видях неща, които никой не трябва да вижда. Русия отказа да подпише каквито и да било споразумения относно правилата за военно време и това веднага се прояви. Ние нападнахме Русия и на руските войници беше казано да не се държат хуманно с нападателя. вече в

В първите дни дойдоха съобщения за застреляни ранени войници, войници, които се предадоха и цивилни, които бяха екзекутирани. Човек от моя полк свидетелства пред нашия командир, че е бил заловен с още 10 войници и че Иван ги е разстрелял всичките. Той беше единственият оцелял, тъй като се правеше на мъртъв.

Конни панцергренадери от дивизия "Gro ßdeutsch and" по време на битката при Курската издутина през юли 1943 г.

Повечето от срещите ми с руснаците бяха положителни. Хората бяха дружелюбни и услужливи и ни благодариха за помощта, която им оказахме. Нашият медицински персонал помагаше както на руски войници, така и на цивилни; те родиха повече от едно руско дете в нашите сектори. Партизанската заплаха беше друга история, те бяха като животни и бяха третирани като животни, когато бяха заловени.
Те бяха нещо съвсем ново за нас в съвременната война. Удариха по най-слабите места, убиха стари резервисти и медицински сестри. Днес те са приветствани като борци за свобода, но в действителност те са били убийци и начинът, по който са осакатявали телата на враговете си, изглежда садистичен.

GD беше бойна дивизия на първа линия, винаги в средата на големите битки; бихме се добре и с чест. Хьорнлайн имаше заповеди, които ни предаде, че трябва да се отнасяме с уважение към врага си, без значение колко брутален е той. Оставихме на полицейските части да открият виновните и да ги изправят пред съда. В определени ситуации трябваше бързо да се справяме с партизаните, което все още е приемливо военно право днес. От друга страна, видях бруталността на съветските войници в Източна Прусия, видях от първа ръка убитите цивилни, чието единствено престъпление беше това, че са германци.

Те са били в гвардейския батальон по време на събитията от 20 юли; можеш ли да ми кажеш какво се случи

Ото: Е, както знаете, предатели се опитаха да убият фюрера. За съжаление те идват от офицерския корпус на Вермахта. Беше странен ден за мен, бяхме нащрек и получих заповед да арестувам служители на NSDAP. Просто не се вписваше в логиката. Казаха ми, че лидерът е убит и мъртъв, партията е най-верна на лидера, така че е немислимо да му направят нещо подобно. Изпълних заповедите си, но останах отворен.

Имаше слухове, че някои от генералите не харесват Хитлер и отказват да следват заповедите му, което ни струва битки и животи. Ето защо имах това в съзнанието си, когато видях Dr.
трябва да арестува Гьобелс.

Когато отидох в кабинета му, много хора ме попитаха какво се случва в казармата за инструктаж след убийството , но аз ги отблъснах, тъй като трябваше да се срещна с него. Когато влязох в кабинета му, му казах, че съм получил заповед да го арестувам, тъй като лидерът е убит. Той се усмихна и ми каза, че това е лъжа

фюрера е жив и здрав. Познавах гласа му, тъй като съм го срещал много пъти. Той ми потвърди, че офицери-предатели са заложили бомба и че трябва да бъдат арестувани незабавно и че имам пълните правомощия за това. Благодарих на д-р. Гьобелс и нареди на хората ми да освободят арестуваните и ние продължихме да преследваме предателите.

Ервин фон Вицлебен пред Народния съд, 1944 г. Според идеите на Гьорделер и Щауфенберг след опита за убийство от 20 юли 1944 г. на фон Вицлебен трябва да бъде дадено върховното командване на Вермахта. По време на преврата той е в щаба на Вермахта в Берлин, откъдето след провала бяга в селското имение на свой приятел , където е арестуван на следващия ден. Изгонен е от Вермахта, осъден на смърт от Народния съд и екзекутиран в Плъоцензее на 8 август 1944 г.

Беше ми предложена неограничена помощ от полицията и армията. Бях толкова отвратен, че тези мъже ще се опитат да убият човека, на когото са се заклели, само защото войната не върви добре за нас. Това беше много малка група хора, предимно от старото благородство, които никога не разбираха напълно националсоциализма.
Те никога не са искали да се откажат от по-високата класова структура, в която са живели. Имаше кратка престрелка и след това арестувахме Щауфенберг и останалите. Противно на заповедите на лидера, някои от тях, както се оказа, бяха бързо екзекутирани по заповед на един от предателите. Беше тъжна, неудобна афера и сега тези предатели са изобразявани като герои от победителите; ако се опитаха да убият Чърчил, щяха да бъдат смятани за обикновени престъпници. Което за един е предател, за друг е герой.

Бомбардировката изглежда само доказва това, което съюзниците твърдят: Хитлер е бил зъл и некадърен и някои в армията са знаели това, така че в крайна сметка са действали, за да сложат край на войната и да спасят животи. не си ли съгласен

Ото: Не, аз не правя това, трябва да разберете точно мотивите на предателите и какво ги е ръководило. Те твърдят, че са били против Хитлер от самото начало. Така че казвам, нека да разберем това, за да можем всички да разберем. Човек е избран да върне морала, вярата и надеждата на една разбита и изстрадала нация. Той дава на обикновения човек, който е гледан с пренебрежение в аристократичния свят, светло бъдеще със страхотни работни места и тези хора са били против това? Нацистката държава премахна негодни и неквалифицирани чужденци, които се възнаградиха за властта и парите си и това разгневи част от германската аристокрация? За мен това няма смисъл, защото Хитлер беше милосърден, смирен и любящ лидер. Ето защо германският народ се бори за него, докато не ни остана с какво да се бием, градовете ни бяха буквално превърнати в развалини и инфраструктурата ни беше унищожена.

Мога само да си представя, че когато войната се обърна срещу нас, някои генерали бяха разочаровани, че идеите им не се изпълняват и че се отрязват един друг. Тези коварни аристократи намериха плодородна почва, върху която да посеят семената на бунта; Вярвам, че

Съюзниците имаха повече влияние, отколкото признават. Много генерали и аристократи имаха приятели от другата страна и намираха начини да поддържат връзка с тях. Следователно Съюзниците може да са помогнали на тези приятели да излеят разочарованието си. Техните приятели може да са им насадили мисълта, че ако сложат край на войната, те ще бъдат истинските герои, тъй като ще спасят германците от ненужна смърт. Нашата страна опита същото нещо с британците през 1940-41 г., което завърши с бягството на Хес, за да се опита да накара кралските особи да се намесят и да сложат край на войната. Нацистка Германия имаше много врагове и съм сигурен, че те по някакъв начин стояха зад плановете за отстраняване на фюрера, което германският народ не искаше.

Не мога да говоря за войната, без да повдигна въпроса за концентрационните лагери, след като видях филма Холокост; изглежда, че Германия е набелязала евреите за масово избиване. Това е нещо, което смятате, че не е правилно.

Аушвиц беше голям трудов лагер с четиридесет различни индустрии.

Ото: Искам да се изразя ясно. Евреи и други бяха поставени в много лагери от 1933 до 1945 г. и до края на войната много от тях умряха в тези лагери. Не е имало обаче германска политика за умишлено убиване на тези затворници заради тяхната раса или религия. Историята разказва, че ги мразехме толкова много, защото бяха толкова успешни и им завиждахме, че ги събрахме и когато не можахме да ги измъкнем от Европа, ги обгазихме. Гледал съм филмите, които съюзниците ни пуснаха, чувал съм историите, които са разказвали по радиото, и съм чел книгите, които са написали. Казват, че омразата ни била толкова голяма, че когато праведните съюзници ни унищожиха, защото вдигнахме ръка срещу богоизбрания народ, Бог изля гнева Си върху германския народ. Това прави каузата на съюзниците да изглежда много справедлива и праведна.

Възпоменателна плоча в Аушвиц до 1990 г.: 4 милиона Жертва

Казвам, че помислете, разгледайте препоръките с отворен ум и се запитайте дали това е възможно. Някои евреи бяха поставени в лагери, да, точно както японците бяха поставени в лагери в Америка, защото на тях се гледаше като на заплаха. Виждахме еврейския проблем като много сериозен, те убиха много наши дипломати, имаха документи, призоваващи към неподчинение и ние им отговорихме. За всяко действие има реакция. Когато войната започна, повече от тях бяха събрани и изпратени в лагери, за да бъдат отведени на изток оттам. Използвахме ги за много важна работа, защото когато хората не бяха на работа, имаше голяма нужда от работна ръка и те я запълниха. Така че защо да убивате хора, които може да ви помогнат да създадете това, от което се нуждаете.

от 1990 г.: 1,5 милиона жертви

Разбирам да ни сочат с пръст. Самият факт, че поставяме хора, дори цели семейства, в лагери изглежда зле. Но да се каже, че са умишлено убити, увеличава нивото на злото. Въпреки че никога не съм бил в лагер, видях някои от затворниците след войната и никога не съм чувал за някакъв план за убийството им. Ние изпълнявахме много добре заповедите и аз

уверявам ви, ако имаше заповед да бъдат избити всички, нямаше да остане нито един в Европа. Вместо това има милиони оцелели. Нямаше да имаме и за това

World Almanac 1933

POPULATION, WORLDWIDE, BY RELIGIOUS BELIEFS.

The figures in the following table are based on the latest official and unofficial estimates of the various standard sources of authority in such matters.
All figures relating to the strength of membership of the religions of the world are, at best, simply estimates.

Sect.	No. Amer.	So. Amer.	Europe.	Asia.	Africa.	Oceania.	Total.
Christians							
Roman Catholics	40,000,000	61,000,000	220,000,000	7,000,000	2,000,000	1,500,000	331,500,000
Orthodox Catholics	1,000,000	.....	120,000,000	20,000,000	3,000,000	.....	144,000,000
Protestants	75,000,000	900,000	115,000,000	7,000,000	3,000,000	6,000,000	206,900,000
Total Christians	116,000,000	61,900,000	455,000,000	34,000,000	8,000,000	7,500,000	682,400,000
Non-Christians							
Jews	4,383,643	293,474	9,494,363	582,609	530,869	30,401	15,315,359
Mohammedans	20,000	.....	5,000,000	100,000,000	44,000,000	.....	149,020,000
Buddhists	180,000	.....	.....	150,000,000	.....	.....	150,180,000
Hindus	150,000	.....	.....	230,000,000	.....	.....	230,150,000
Confucianists, Taoists	600,000	.....	.....	350,000,000	.....	.....	350,600,000
Shintoists	.....	.....	.....	25,000,000	.....	.....	25,000,000
Animists	50,000	.....	.....	45,000,000	90,500,000	100,000	135,650,000
Miscellaneous	25,000,000	2,000,000	5,000,000	18,000,000	.....	870,000	50,870,000
Total Non-Christian	30,383,643	2,293,474	19,494,363	978,582,609	135,030,869	1,000,401	1,166,785,359
Grand total	146,383,643	64,193,474	474,494,363	1,012,582,609	143,030,869	8,500,401	1,849,185,359

The estimate for Jews in the above table is for 1933, and is by the American Jewish Committee.

JEWS IN THE WORLD, BY COUNTRIES.

The American Jewish Committee, which gives the figures in the table below, estimated the Jewish population of the world, in 1933, as follows: Europe, 9,494,363; Africa, 530,869; Asia, 582,609; Australasia, 30,401; the Americas, 4,677,217.

Country.	Jews.	Country.	Jews.	Country.	Jews.	Country.	Jews.
Abyssinia	50,000	Finland	1,772	Lithuania	155,125	Saar Basin	4,968
Aden and Perim	4,151	France	220,000	Luxemburg	2,242	Serb-Croat-Slovene State	68,405
Afghanistan	5,000	France & Poss.	538,000	Malta	35	S. W. Africa	200
Alaska	500	Germany	510,000	Mexico	16,000	Spain	4,000
Algeria	110,127	Gibraltar	1,123	Morocco (Fr.)	120,000	Surinam	628
Arabia	25,000	Great Britain & No. Ireland	300,000	Morocco (Sp.)	15,000	Syria & Lebanon	26,051
Argentina	215,000	Great Britain & Dominions	525,949	Netherlands	150,817	Sweden	6,469
Australia	27,000	Greece	72,791	New Zealand	2,591	Switzerland	17,973
Austria	250,000	Guiana (Brit.)	1,786	Norway	1,457	Tangier Zone	8,000
Belgium	60,000	Haiti	150	Palestine	175,006	Trans-Caue. Rep.	62,194
Brazil	40,000	Hawaii	310	Panama	750	Tunisia	65,000
British Empire	720,549	Hong Kong	150	Panama Can. Z.	25	Turkmenistan	2,040
Bulgaria	46,431	Hungary	444,567	Paraguay	400	Turkey in Asia	26,280
Canada	155,614	India	24,141	Peru	300	Turkey in Eur.	55,592
Chile	2,200	Indo-China (Fr.)	1,000	Philippine Isl.	500	Ukraine	1,574,428
China	15,000	Iran (Persia)	40,000	Poland	3,028,837	Union of So. Af.	71,816
Congo (Belgian)	177	Iraq	87,488	Portugal	1,200	U. S. (Contin'l)	4,228,029
Crimea	45,926	Irish Free State	3,686	Port. E. Africa	100	U. S. and Poss.	4,229,401
Cuba	7,800	Italy	47,485	Puerto Rico	200	Uruguay	5,000
Curacao	565	Jamaica	1,250	Rhodesia (No.)	426	Uzbekistan Rep.	37,834
Cyprus	195	Japan	1,000	Rhodesia (So.)	2,021	Venezuela	883
Czechoslovakia	356,768	Latvia	94,388	Roumania	984,213	Virgin Islands	70
Danzig	9,239	Libya	24,342	Russia in Asia	49,571	White Russia	407,059
Denmark	5,947			Russia in Eur.	539,272		
Egypt	63,550			Russ. (U.S.S.R.)	2,672,398		
Estonia	4,566						

World Almanac 1948

Religious Population of the World

Sect	No. Amer.	So. Amer.	Europe	Asia	Africa	Oceania	Total
Catholics:							
Roman	47,056,724	60,836,143	203,944,823	9,213,413	6,866,072	1,858,488	329,775,663
Orthodox	1,208,157	.....	112,447,669	8,106,071	5,868,089	.....	127,629,986
Protestants*	41,943,104	657,481	81,767,054	4,422,777	2,782,864	6,372,250	137,945,530
Total	[illegible]	[illegible]	[illegible]	31,742,261	15,517,025	8,230,738	592,466,542
Jews	4,971,261	226,958	9,372,668	572,930	542,869	26,954	15,753,638
Mohammedans	1,400	.....	5,672,225	138,299,144	55,538,211	21,407,868	220,978,848
Others*	79,020,577	22,134,607	137,981,585	956,607,018	76,301,961	46,868,506	1,318,914,254
Total	83,984,238	22,361,565	153,026,476	1,095,479,092	132,383,041	68,363,328	1,555,546,740
Grand total	174,202,223	83,855,189	551,186,022	1,117,221,353	147,900,066	76,594,066	2,150,959,919

Ричард Харууд, автор на Did Six Mil l io n Real l y Die?, се позовава на статистически данни за еврейското население. Световният алманах от 1938 г. дава общия брой на евреите като 15 588 359. След войната цифрата е още по-голяма, как така?

използван инсектицид; Циклон Б беше фумигант, използван от всички нации за убиване на въшки, причиняващи тиф, който уби милиони след Първата война. Американците го нарекоха ДДТ, така че евреите очакват от нас да повярваме, че ДДТ е бил използван за газирането им, докато виждаме новинарски списъци с военнослужещи и войници на Вермахта, напръскани с него, преди да заминат на почивка.

Множеството снимки на трупове, представени от съюзниците като доказателство, всъщност са доказателство защо е било необходимо унищожаването. Съюзниците унищожават железопътни линии, мостове, пътища и летища, така че никакви доставки да не могат да стигнат до германските градове или лагери. Тъжен пример за убийството на затворници от съюзниците е откритият в Дахау влак, който докарва затворници от Изтока в лагера и е нападнат от бойци.
Десетки загинаха мигновено при атаката и охраната избяга, докато още десетки ранени умряха. Съюзническата преса се радваше да показва "нацистко" зверство.

Бухенвалд: труповете се разтоварват и трупат; обърнете внимание на линията на видимост на работниците. На заден план са американски войници, които наблюдават всичко, така че те дават тази заповед. Хората бяха водени покрай тези купища трупове, за да ги травматизират. Освен това всичко беше заснето за използване в пропагандни филми.

Имаше моменти, когато GD беше в лошо състояние, нямахме храна, медицински консумативи или вода и нашите войници се разболяваха. Същото се случи и с лагеристите. Затворниците се разболяваха, изостанаха и умираха, често точно когато съюзниците влизаха в лагерите. Отне седмици, за да се спре чумата и хиляди затворници умряха. Съюзниците причиниха тези смъртни случаи, макар и не умишлено. Беше твърде лесно да се обвини политиката на изтребление, вместо да се каже истината. Единствената област, за която евреите могат да претендират, е убийството на партизани, много от които са били евреи. Ако са се сражавали с нас като невоюващи, те са били екзекутирани като обикновени престъпници. Лично бях свидетел на това, когато група беше хваната, опитваща се да взриви железопътен мост и те бяха съдени и обесени, както всяка нация би направила. Нямаше нищо общо с това кои бяха те, действията им предопределиха съдбата им. Войната се превърна в политическа война по много начини: комунисти срещу националисти, като капиталистите застанаха на страната на своите опоненти.

Генерале, ако можехте да се върнете назад и да преживеете отново войната, бихте ли го направили?

Ото: НЕ! Имаше толкова много смърт и разрушение, че наистина ми лазеше по нервите. Мисля, че във вашата страна това се нарича посттравматичен стрес от Виетнам. Да бъдеш в битка и числено превъзходство никога не е добро чувство. Противникът ни превъзхождаше във всяка категория: танкове, самолети, артилерия, работници и боеприпаси. Дадохме всичко от себе си, но просто не можахме да преодолеем превъзходството ни 12 или 14 към 1, ако си спомням числата правилно. Спомням си много оплаквания от мои офицери и мъже, които отчаяно се нуждаеха от боеприпаси за оръжията си и много опити за получаване на доставки бяха осуетени от вражески въздушни нападения. Някои артилерийски единици можеха да изстрелят само няколко снаряда за една седмица или изобщо да не изстрелят с д

KdF фирмен спорт: Танци и гимнастика за жени от DAF под ръководството на фирмения спортен учител, носи релакс и сила за новия работен ден.

Животът в една националсоциалистическа държава беше благословия, беше мирно, хората бяха щастливи и животът наистина си струваше живота за средния германец, нещо, което липсваше толкова дълго. Не бих имал никакви резерви относно живота отново в нацистка Германия, не искам отново да преживявам войната. Мисля, че пакт с новата Русия може да ни върне към този живот.

Таите ли някаква враждебност към съюзниците?

Ото: Да. Съюзниците, особено американците, които по-късно влязоха във войната, бяха водени от чиста омраза. Тогава те имат дързостта да кажат, че ние, германците, сме тези, които мразеха толкова много, че превърнахме омразата си във военни престъпления и холокост. Това са глупости. Борихме се с широко отворени очи, опитвайки се да постигнем мечтата за хегемония в Европа, свободна от британски и френски заплахи и намеси. Ние просто искахме обратно бившите земи, които Съюзниците бяха завладяли насилствено, това, което победителите наричат Grab for the Habitat и да, ние искахме НАШЕТО предишно местообитание обратно.

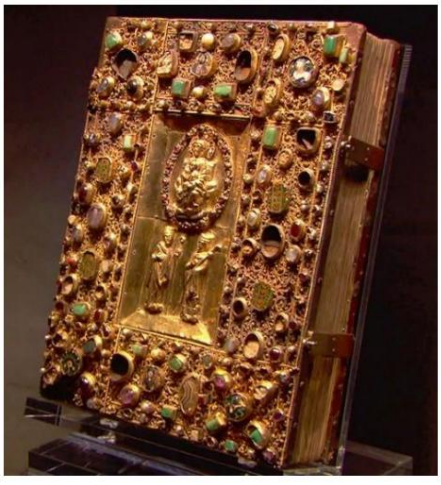

Евангелието на Самуил е перлата на Съкровище от катедралата в Кведлинбург

Начинът, по който съюзниците водеха война, беше на унищожение, те бомбардираха безразборно и унищожаваха съкровищата на Европа, които бяха безценно свидетелство за нашата креативност и любов към културата. Постарахме се да защитим съкровищата на всички нации и да ги пренесем на безопасни места, най-вече с помощта на местни куратори, в което успях да се убедя лично.

Съюзниците сега ни обвиняват, че се опитваме да откраднем и ограбим тези съкровища. Това е невярно и явна лъжа, предназначена да прикрие факта, че Съюзниците всъщност са плячкосали шедьоври на изкуството, някои от които дори могат да бъдат намерени днес в имения на починали американски ветерани, като са взели всичко, което са могли да им избягат. В немската армия щяха да те разстрелят като обикновен крадец или поне да получиш дълга присъда. Грабежите, които се случиха в Европа от съюзниците ме учудват, те дори се хвалят с това в литературата си, сякаш някак си имаха право да идват тук и да крадат това, което не е тяхно, само защото се биеха с "нацистите", които грабиха неща, които не ни принадлежаха. Така че в детския й ум това беше добре.

През април 1945 г. американският лейтенант Джо Том Мийдор открадна голяма част от съкровищницата на катедралата

Често чета във вестниците, че много ценни произведения на изкуството се отнемат от законните собственици, които са ги придобили законно, и се дават на евреи, които правят съмнителни претенции за собственост. Много евреи, напуснали Германия през 30-те години на миналия век, продават имуществото си законно, защото не искат да го вземат със себе си заради високите данъци. И сега те твърдят, че сме откраднали артикулите, за да могат да си ги върнат безплатно. Каква добра измама тогава изпращат децата си в топ университет, за да могат да си намерят добре платена работа.

След това те ще следват наследството, оставено от съюзниците, като насърчават една световна система с отворени граници, която ще срине нашата религия и нашите нации. Съюзническите нации спечелиха войната поради смразяващия начин, по който я водеха, и поради използваните ужасни оръжия, но това не ги доказва, че са прави. Говорил съм с много съюзнически ветерани, които ми казаха насаме, че няма да го направят отново; сега разбират, че са се борили с грешните хора.

Ото Ернест Ремер

Препоръката на Ремер за Рицарския кръст е следната...

Награден за умелото му ръководство на I./гренадирски полк (mot) "GD" по време на интензивна 14-дневна схватка северно от Харков през първата половина на 1943 г. През това време батальонът служи като ариергард на дивизията за много дни и с Ремер начело много съветски настъпления бяха отблъснати чрез контраатаки.

1812. Награда.

Следният доклад от Главната квартира на фюрера описва защо Ремер получава дъбовите листа за своя Рицарски кръст...

„Майор Ото-Ернст Ремер, командир на батальон в Гренадирския полк „Großdeutschland“, вече е 325-ият войник от германския Вермахт, който получава Eichenlaub. Само преди шест месеца - на 18 май 1943 г. - той е награден с Рицарския кръст на Железния кръст за действията си по време на отбранителните битки североизточно и северно от Харков.

Майор Ремер също се доказва в тежките боеве през лятото и есента на 1943 г. като особено смел командир на батальон, който използва всяко предимство чрез своите умения и безпощадност. По време на настъпление към районите за събиране на врага северно от Белгород, батальонът на Ремер формира малък плацдарм. На следващия ден той и хората му бяха поставени в отбрана, отблъсквайки атаките на вражеската пехота и танкове без никаква подкрепа. Позициите на неговия I батальон бяха превзети от вражески танкове три пъти, но всеки път гренадирите успяха да задържат настъпващата вражеска пехота в близък бой, като командирът на батальона винаги беше начело.

В края на август батальонът на Ремер е използван в атака на възвишение, окупирано от врага западно от Харков. Първият хълм е превзет, но след това съветските войски се появяват в тила на гренадирите. Сред тежкия вражески артилерийски огън майор Ремер се втурна от един SPW към следващия, за да нареди следващите стъпки. Самият той седна в най-предния бронетранспортьор и поведе хората си напред в атака. Със свалено радио, той рискуваше да стане в колата си, за да ръководи атаката, въпреки градушката от куршуми около него.

325-та награда.

следи от война